РОБІТНИКИ—ГОЛОСУЙТЕ ЗА СВОЮ КЛЯСОЮ! РОБІТНИКИ ВСІХ КРАЇН—ЄДНАЙТЕСЯ!

ВИБОРЧИЙ ВІСТНИК

ВИДАННЯ ДИСТРИКТОВИМ КОМІТЕТОМ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ

22 листопада 1929 Winnipeg, Man.

Голосуючи на Комуністичних Кандидатів, Ви Протестуєте Проти Голоду й Нужди!

КОМУНІСТИЧНА ПАРТІЯ СТАВИТЬ ДОМАГАННЯ РОБІТНИКІВ В ОПОЗИЦІЇ ДО ВСІХ ІНШИХ КАНДИДАТІВ.

Комуністична Партія номінувала кандидатів у кожній з трьох вард міста, щоб дати спромогу робітникам цілого міста зареєструвати своє класове становище відносно життєвих умов.

В номінаційний день номіновано поверх 40 кандидатів з надією, що вони будуть вибрані. Між ними кандидатами є "незалежні" політиканти, що душать надзвичайно багато про свої особисті прикмети, з одного боку, й кандидати революційної Комуністичної Партії — з другого. Вони включають кандидатів Сивік Прогрес Асосієйшен, збірки людей антиробітничого характеру, що перейшли туди з [illegible] "Горожанського Комітету 1,000", який проводив страйколомами в 1919 році і який підтримує Веба, джинґоїстського мейора, та спископ твердолобих (консерватистів) у кожній варді. Кандидати незалежної партії праці виступають знову, стараючися сфальшувати перед робітниками і в [illegible] робітників своє реакційне становище та покладаючи надію на свою "поміркованість", щоб знову дістатися до влади, на випадок чого вони станут обєднаним фронтом з твердолобими проти безробітних і робітників взагалі. Виступають також [illegible] українські фашистські кандидати при повній підтримці босів і незалежної партії праці ([illegible] з них — [illegible] — є звязаний з незалежною партією праці, а також виступає на ліберальних платформах), з метою розбити т. зв. "українські комуністичні" голоси в третій варді. Це люди є фашистськими елементами найнижчого степення, від яких можна сподіватися застосування чорносотенних метод погромного характеру, коли лише зажадають цього від них канадійські капіталісти.

В опозиції до цих людей, без різниці якого вони калібру, Комуністична Партія предкладає програму місцевих домагань, що мають заставити робітників до боротьби — не в міській раді, але в юніях, на демонстраціях, на вулицях, за посередництвом бойових страйків проти виголоджування й спід-апу, де лише й коли лише можливо. Кризу, що її переживає канадійський капіталізм у всіх галузях економії, відчувають робітники в формі голоду, нужди й цілковитої руїни. Криза, частина загальної капіталістичної системи в цілім світі, відіграє свою ролю у Вінніпегу, як і всюди. Тисячі безробітних ходять вулицями і сплять де лише попало. Злочини збільшаються й деґенерація існує серед працюючих. Допомогова система міської ради, нуждення і скупа, є невідповідна й недостаточна для безробітних.

Комуністична Партія приняла свою програму домагань, програму, що є гнівному разі не старається знайти викіл для капіталістів Вінніпегу, але яка є сформована з метою поведення боротьби робітниками.

Ми закликаємо вас перечитати її. Якщо вона заступає ваші класові потреби, голосуйте на комуністичних кандидатів. Коли робите це, розумійте, що комуністи ніколи не казали й ніколи не скажуть, що міські ради, провінціональні або федеральні парляменти, або які інші урядові інституції, можуть спонукати ці домагання або завести соціялізм. Ні! Але боротьба [illegible] в парляментарних тілах, щоб [illegible] підносили там домагання робітників, є частиною широкої класової боротьби, що включає багато форм. Вона має своє місце у великій класовій боротьбі, що тепер відбувається.

Голос за комунізмом є голосом проти соціял-фашістської незалежної партії праці, голосом проти фашістського мейора Веба і цілої низки політиканів, що стараються використати ваш голос у своїх власних інтересах. Є це голос за боротьбу, замість голодування — голос за бойовий робітничий рух, за сильні організації безробітних, за єдність робітників цілого світа!

Голосуйте на комуністів! Покажіть свою бажання боротися рамя в рамя зі своїми братами-робітниками за ті річи, що належать до вас!

Голосуйте на комуністів! Докажіть, що робітничий рух у Вінніпегу є далі бойовий, могучий рух, що залишається вірний принціпам класової боротьби!

Комуністична Партія Канади,
Вінніпегський Комітет.

КАНДИДАТ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ

В. Н. КОЛІСНИК
КАНДИДАТ НА АЛДЕРМАНА

КАНДИДАТ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ

АНДРІЙ БІЛЕЦЬКИЙ
КАНДИДАТ НА ШКІЛЬНОГО ТРОСТА

ПРАЦЯ АБО ПЛАТНЯ ДЛЯ БЕЗРОБІТНИХ

Допомога готівкою замість товарами, — не добродійна платня, а мінімальна тижнева платня $25.00.

Комуністична Партія вела постійно боротьбу безробітних робітників за "Працю або Заплату". Цю боротьбу вона вела від одного кінця Канади до другого, помимо найзавзятіших атаків зі сторони поліції, капіталістів і їхніх хвостів з Незалежної Партії Праці.

Цю боротьбу ведеся через роки, а зараз починає посилюватися. В часі федеральних виборів в липні Комуністична Партія говорила на багатьох вічах і в численних летючках, що надходяча зима буде періодом найбільш наглядної нужди, яка була досі тисячам робітників навіть підчас періоду "добробуту". Цей момент надійшов. Переживання безробітних за останніх кілька тижнів і це як їх приймали власті, вказують, що слова комуністів, отих "аґітаторів", які після мейора Веба найзділися тут з чужих країв в цілі перевернення цеї країни, справджуються в дійснім життю.

Зараз безробіття є прокляттям для 300.000 робітників Канади, не включаючи рільничих робітників. Це положення є спричинене власне тими засадами, на яких капіталістичне суспільство є побудоване. Безробіття не можна відділити від всесвітньої кризи капіталізму, яка є постійного характеру і його не усунеться такими божевільними "триками", як "розвіюванням депресійної слабости" та встроюванням "добробутних парад". Безробіття буде тільки тоді усунене, коли робітники цеї країни встановлять свою владу та усунуть назавжди власництво індустрії горсткою капіталістичних визискувачів. За це бореться Комуністична Партія.

Але аж зараз, коли робітники примирають голодом, капіталізм не може дати їм праці і зарібку, бо не можна зробити зиску з їхньої найманої праці — вони мусять домагатися повного удержання від урядів, чи це міський, провінціональний, чи федеральний.

Теперішня міська система допомоги є найбільш нікчемною, яку можна собі уявити. Робітники мусять присягатися в афідейвіт, щоби одержати бідні тикети на їду, яка мала б ніби бути добра для них, інші мусять переходити через інквізиційну машину Допомоги Безробітним або Комісії Соціяльної Допомоги. Багато таких робітників, які задля характеру канадійської промисловости не можуть перебувати довше в одній місцевості та мандрують далі, уважаються прямо викидками і ніхто не хоче ними заопікуватися. Їхню спробу демонструвати розбиває поліція. Алдермени з Незалежної Партії Праці ведуть перед в уневажнюванні Манітобському Товариству Безробітних боротися за безробітних. Треба би довго росказувати історію обставин і боротьби безробітних.

Безробіття дітнуе ще й других робітників. Вже робляться приготування віддалити від праці сотки робітників з залізничних шапів. Криза є жорстока і своїм тягарем лягає на плечі робітників та їхніх родин.

Комуністична Партія домагається для них або праці по мінімальній тижневій платні в $25, або допомоги готівкою без огляду на час замешкання. Треба буде примусити уряди цеї країни сповнити це. Грошей на це можна знайти, в нашій програмі ми говоримо, звідки їх взяти. Як можна знайти гроші на воєнні приготування, на бенкети на криси і воєнні судна, так ці гроші можна і муситься ужити на живлення голодних робітників. Це є наше становище!

Ми не говоримо, що голосуванням можна цього добитися. Одинокою дорогою є організація, організація і ще раз організація. Цього можна добитися через обєднання тих, які працюють, з тими, які не працюють, через Робітничу Лігу Єдности, демонстрації та невпинні домагання від бюрократів на урядових позиціях. Рішуча боротьба, а не спокійне покорне приминання голодом!

Голосуйте на комуністів! Боріться, не примирайте голодом!

ХТО Є КОМУНІСТИЧНІ КАНДИДАТИ?

Кандидатів Комуністичної Партії номінують за їхню спосібність представляти партійну програму і за їхню відданість робітничому рухові. Вони не виступають як окремі особи, покликуючися на свої "рекорди", як це роблять кандидати незалежної партії праці й Сивік Прогрес Асосієйшен. Вони завжди відповідальні перед своєю партією. Вони, вибрані чи ні, мусять виконувати рішення партії й залишатися вірними своїм соціялістичним принціпам, бо в противнім випадку будуть викинені партією перед робітниками.

Шість робітників, що зістали номіновані, є старими борцями в робітничім русі. Ось тут подаємо короткий огляд про них.

ПЕРША ВАРДА

ДЕЙВІД Е. БОТЛЕР,
кандидат на алдермена в першій варді, є повернувшим жовніром, який боровся на війні за те, щоб зробити "країну відповідною для життя героїв", а сьогодні опинився в нужді та отримує від міста нуждену "допомогу". Він бере провідну участь у русі безробітних і на багатьох засіданнях міської ради предкладав домагання Манітобського Товариства Безробітних. Він розуміє проблеми безробітних і буде льояльно виконувати партійну програму боротьби.

ІЗРАЇЛЬ ЛІВАЙ,
кандидат на шкільного троста в першій варді, є старим робітником у бойовім робітничім русі, а також знає потреби індустріяльних робітників. Він був одним з піонірів, які розробили прерії для Монтреальського Банку й Сіміерс. Він працює серед безробітних і сам є безробітний. Є членом Комуністичної Партії від багатьох років.

ДРУГА ВАРДА

МАРТІН ДЖ. ФОРКІН,
кандидат на алдермена в другій варді, був партійним кандидатом у Північно-Центральнім Вінніпегу в недавних федеральних виборах і дістав 500 класових голосів проти архи-реформіста Вудсворта. Цей робітник є також повернувшим жовніром, який від часу своєї демобілізації є переїзджаючим робітником і безробітним від довшого часу. Після проводу рухом безробітних у Брендоні, він є тепер партійним організатором у Вінніпегу й одним з провідників безробітних.

С. СИМКІН,
кандидат на шкільного троста в другій варді, є молодим робітником, що працював від років у русі молоді і в загальнім робітничім русі. Тепер він є секретарем місцевої Комуністичної Партії і льояльним робітником у революційнім пролетарськім русі.

ТРЕТЯ ВАРДА

В. Н. КОЛІСНИК,
кандидат на алдермена в третій варді, иже через чотири роки був комуністичним алдерменом у міській раді. Він завжди боровся за інтереси робітників у міській раді й поза нею та працював над організуванням руху безробітних. Цього року його два рази насильно викинено з міської ради за викривання антиробітничого становища алдерменів незалежної партії праці. Тов. Колісник через багато років працював у робітничім русі і показав себе першої класи борцем на трудніх становищі, будучи одиноким серед представників босів у міській раді.

АНДРІЙ БІЛЕЦЬКИЙ,
кандидат на шкільного троста в третій варді, був партійним кандидатом минулого року на те саме становище. Він також працював роки в лівім робітничім русі й віддає весь свій час та енергію на підготування робітничої класи до перебрання політичної влади. Він, якщо буде вибраний, буде так само боротися в шкільній раді, як тов. Колісник боровся в міській раді. Комуніст робітник, як член шкільної ради, може зробити багато в справі ознайомлення робітників з капіталістичною контролею їхніх дітей.

ВЕЛИКИЙ МІТІНГ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ НА ЗАКІНЧЕННЯ ВИБОРЧОЇ КАМПАНІЇ

— ВІДБУДЕТЬСЯ —

В ЧЕТВЕР, 27. ЛИСТОПАДА, О ГОДИНІ 8. ВЕЧЕРОМ
В УКРАЇНСЬКІМ РОБІТНИЧІМ ДОМІ

ПРОМОВЛЯТИ БУДУТЬ ВСІ ПАРТІЙНІ КАНДИДАТИ

РОБІТНИКИ Й РОБІТНИЦІ! ПРИХОДІТЬ ЯКНАЙЧИСЛЕННІШЕ НА ЦЕЙ МІТИНГ, ЩОБ ПОСЛУХАТИ ВИЯСНЕННЯ ВСІХ НАЙВАЖЛИВІШИХ ПИТАНЬ В ЗВЯЗКУ З ТЕПЕРІШНІМИ ВИБОРАМИ. ЗРОБІТЬ ЦЕ РОБІТНИЧЕ ЗІБРАННЯ УСПІШНИМ!

ЯК ГОЛОСУВАТИ

На кандидатів треба голосувати НОМЕРАМИ, а не хрестиками. Пишіть номер 1 проти назвиск комуністичних кандидатів. Хто замісць номера ужие иншого знаку, то його бальот буде уневажнений. Голосуйте так:

Kolisnyk, W. N.	1	Bilecki, Andrew	1
КАНДИДАТ НА АЛДЕРМАНА		КАНДИДАТ НА ШКІЛЬНОГО ТРОСТА	

ДЕНЬ ВИБОРІВ -- ПЯТНИЦЯ 28-ГО ЛИСТОПАДА
ГОЛОСОВАННЯ ТРЕВАЄ ВІД 9-ОЇ ГОДИНИ РАНО ДО 8-ОЇ ГОДИНИ ВЕЧЕРОМ.

За всіми інформаціями зголошуйтеся до Укр. Робітничого Дому, або телефонуйте 51 465

ЗРОБІТЬ ТАК, ЩОБ КОШТИ УТРИМАННЯ БЕЗРОБІТНИХ ВПАДИ НА БОНДГОЛДЕРІВ

АНІ ЦЕНТА ПРОЦЕНТУ ДЛЯ ЗАГРАНИЧНИХ БОНДГОЛДЕРІВ — ВСІ ФОНДИ ДЛЯ БЕЗРОБІТНИХ.

Місто Вінніпег це біснесова пропозиція. Люди, які живуть в Ню Йорку, Торонто, Монтреалі, а навіть так далеко, як Лондон, вкладають свій капітал в бонди міста Вінніпегу і живуть собі вигідно з доходів не … руками.

Кожного року міська каса виплачує гроші цим бондголдерам, які ніколи не вживають ніякого приладу до роботи окрім фонтанового пера, яким підписують ресіти за свої проценти. Ці проценти доходять до мільйонів доларів. Треба будувати школу, міст (по двох … дурних і бюрократичних кривдах), мостову (скоріше після того, як покличено … за якісь для мостави), — місто оглашує бонди на продаж. Звичайно, їх купують бондголдери знають, що процент від їх вкладів є першим зобовязанням міської каси і що утримання безробітних чоловіків і жінок є останнім на міській програмі. Вони знають, що безробітним дівчатам дається 15-центові обіди і що ті самі бондголдери можуть сподіватися, що алдермени з незалежної партії праці подадуть руку мейорові Вебові і постараються, щоб кредит міста був ненарушений.

Бондгольдери знають добре, що демонстрації безробітних ограничаться до тісних, бічних вулиць міста. До цего вживається брутальної сили і не позволиться, щоб демонструвати біснесовими кварталами міста, бо заходить обава, що такі демонстрації нанесуть містові "несляву", впровадять йому "зле імя" і відстрашать фабриканта, якого заманений Радою Індустріяльного Розвитку, має на думці будувати фабрику.

Так далеко, як це торкається робітників, всі ці справи є другорядного значіння. Безробітні робітники, як також і ті, що ще працюють, повинні розуміти, що їх життєві потреби, як також потреби їх фамілій, повинні мати першенство над інтересами бондгольдерів, які ніколи не бачили і дуже можливо, що не хочуть навіть бачити цеї славної брами до "золотого заходу" і до … фарми!

Комуністична партія домагається, щоб робітники перші, а бондголдери останні — вони вдаються брати із під уваги. Інтереси тих, які зробили цю країну можливою для поселення, збудували міста, залізниці дороги та фабрики, обернули дикі прерії в урожайну землю, які родять збіжжя, повинні мати першенство над нетрудовими людьми бондгольдерів, які доробляються кошти процентами.

Комуністична партія домагається скасовування всіх процентів від бондів міста Вінніпегу, аж до того часу, доки кожний чоловік, жінка і дитина, які належать до працюючої класи, не дістануть всього того, що вони потребують. До того часу, доки всі безробітні робітники не будуть забезпечені як слід і доки всі ті робітники, які зараз працюють, не дістануть такої плати, яка дасть їм нагоду жити так, як робітники повинні жити — на найвищій мірі.

Як кажете, що місто збанкротує? А що ви думаєте про тих двадцять тисяч безробітних робітників, які блукають вулицями і сплять по бакс-карах та на берегах ріки?

ОПОДАТКУЙТЕ СІПІАРА — ЗМЕНШІТЬ ПОДАТКИ ДЛЯ РОБІТНИКІВ!

СІПІАР НЕОПОДАТКОВАНИЙ — РОБІТНИКИ ТЯГНУТЬСЯ З ОСТАННЬОГО, ЩОБ ЗАПЛАТИТИ ТАКСУ.

Коли цю країну створено для торговлі і перевізні в … дістали значені … горішнім і надуттям, надано Сіпіарові необмежене право посідати землю без платіння податків. Від того часу Сіпіар, не задоволючи себе тим, що в його руках спочиває майже вся транспортація краю і що кожного року він тягне казочні суми грошей, оперує стаціями, ярдами і шапами від яких він не платить муніципалям ніякого податку.

Горда звальба Сіпіара своїми ярдами у Вінніпегу забуває на факт, що ці ярди не є оподатковані і що це є одна з причин … існування. Коли сіпіарські робітники, які купують для себе домешкання, мають прибиди в … вони бачуть себе виміщеними на вулиці, бо через втрату праці вони не можуть платити рат, то Сіпіар в тім самім часі тішиться, що його звільнено від плачення податку на своїх пропертях, які вартують мільйони долярів.

Це саме можна сказати про Сіенар, Медиянд Залізницю і про церкви. Як би так взяти величезну суму, яку принесли б ці маєтки звільнені від платіння податків, тоді, як би вони були оподатковані, то ця сума помогла б дуже багато безробітним робітникам.

Зиски цих корпорацій відноситься. Сіпіар щойно тішився найвищим місцем в своїй історії, який приніс йому більше зисків, як будь-коли перед тим. Так само Сіенар, хоч трафіки упала, вийшов досить добре так далеко, як це відноситься до бондголдерів, бо він обтяв "кошти оперування", зверобітну плату та зменшив свій персонал.

Обидві ці корпорації віддають робітників від праці від океану до океану. Робітники, які нагромадили стоси зисків для цих компаній, остануться в хлідних і голоді. Їх … позиція пропала … вони находяться в тяжких самих обставинах, як тисячі робітників в інших індустріях.

Робітники терплять.

В тім самім часі робітників оподатковується зі всіх сторін. Хати, які вони купують, щоб бодай частинно забезпечити своєї фамілії, не служать данього, щоб забезпечити бондголдерам зиски, але данього, щоб робітник мав де жити і міг кожного дня повертати до праці для компанії.

Чому отже Сіпіар, церкви і Сіенар мають бути звільнені від податку, а шеги робітників оподатковані? Програма комуністичної партії домагається, щоб ці капіталістичні корпорації та інституції були оподатковані, щоб робітничі хати

не вартости $3,500 були … і ще від податків і щоб … в той спосіб податок … — ті, що наймають робітників до праці.

Це є практична пропозиція і … добре відомо … сестрам … праці, які дуже держаться … гроші, щоб дати робітникам грошеву допомогу тоді, як не можна для них найти роботи.

БОРІТЬСЯ ЗА ВУЛИЦІ Й ПАРКИ ДЛЯ РОБІТНИКІВ

ЗАБОРОНА РОБІТНИЧИХ ДЕМОНСТРАЦІЙ, ФАШИСТСЬКИЙ ЗАКОН ВЕБА МУСИТЬ БУТИ ВІДКИНЕНИЙ.

Воно часом виглядає чимсь фантастичним, немислимим, коли робітники говорять, що капіталисти, коли б могли, то заборонили б сонце для робітників, оподаткували б воздух і т. ін. А на ділі нічого фантастичного в цьому немає. Коли б тільки капіталисти могли — вони це зробили б. Вони в багатьох випадках це вже зробили, тільки не безпосередньо. Скільки то робітників примушені ціле своє життя дихати різними фабричними породами, які вони … не вихашлюють. Скільки то робітників не мають нагоди використати сонце, щоб направити своє пошарпане здоровля?

Але все це посередня заборона капіталістами і їхніми законами воздуху й сонця для робітників. А от вільним ми вулицю — ту вулицю в місті, яку робітники вломили каміннями, полили асфальтом і вигладили, вулицю, якою коштовні автомобілі багачів вганяють та людей калічать — робітникам, голодним, безробітним, забороняють тою вулицею демонструвати.

Забороняють і кінець.

Панам не забороняють. Пани можуть тими вулицями демонструвати скільки хочуть. Для них щоб не перешкаджати, спинять стріт кари, заборонять їздити автомобілями. Навіть поперек дороги не позволять переїздити, хоч тої панської паради ще й не видно.

А робітникам невільно. Для 6 березня цего року вінніпегська поліція сказала, і то сказала новою клобою, що робітникам не вільно демонструвати вулицями міста Вінніпегу. А потім мейор Веб, щоб виправдати биття поліцією робітників передтим і на майбутнє, вніс в міській раді закон, після якого кожна демонстрація має на самому переді нести Юніон Джека, та ще й діти повинні нести прапори, величина яких відповідала б їхнім літам.

Це, певна річ, спрямоване проти безробітних та проти комуністичної партії. Цілі роки робітники демонстрували першого травня свою міжнародню солідарність і не несли прапора.

Зараз мейор Веб, за мовчазною згодою алдерменів незалежної партії праці, накинув цей закон робітникам, іншими словами, заборонив робітничі демонстрації. Тільки т. В. Н. Колісник, одинокий комуністичний радний, підняв голос протесту проти цего закону, а фашисти й лейборити тут обідалися.

Це закон скермований тільки проти комуністичної партії й тих робітників, які її підтримують. Цей закон не забороняє краєйшим з Салвейшин Армії чи то рано, чи вечером машерувати вулицями із своїм прапором, а не "Юніон Джеком" і кричати на ціле горло. Докейс та різні інші партії, що не раз вмирають маширувати вулицями — мають повну волю виявляти свої дикунські почування, добре перед цим нашерившись та ще підкріпившись в готелях.

А голодним робітникам, що сидять без праці, без куска хліба, без помешкання — заборонені. Їм демонструвати невільно.

Комуністична партія домагається знесення того закону — домагається, щоб вулиці, площі, парки були вільні для робітничих мітінгів та демонстрацій без ніяких застережень! Партія поведе робітників на боротьбу за знесення того закону й виборення для робітників права на демонстрації, до них не мали б права поліцаї та стуликзеки.

Боротьба загострюється! Поліцейська справедливість йде рука в руку з загрозами й заборонами. Шпіони також стараються розбивати радикальний робітничий рух. Робітники відчувають повну силу "демократії й свободи" в формі поліцейських клобів.

Голосуйте за комуністичними кандидатами і за правом на свободу слова й зібрань!

Голосуйте проти Вебового закону й проти лейборитських зрадників!

ЧИТАЙТЕ "ВОРКЕРА"!

ЧИТАЙТЕ І БОРІТЬСЯ! БУДУЙТЕ СИЛЬНУ РОБІТНИЧУ ПРЕСУ!

Без бойової газети, що є провідником і організатором у боях робітників, не може бути дійсного робітничого руху.

Сьогодні в Канаді нема робітничої газети в англійській мові, що провадила б класову боротьбу, за виїмком "Воркера". Через десять років ця газета відбивала всі спроби знищити її й далі виходить тижнево та освідомлює класово робітників від моря до моря.

Передплата: на рік $2.00; на пів року $1.00. Поодиноке число 5 центів.

Тут є карта замовлення. Виповніть її та заплатіть негайно!

Enclosed find .... for my subscription to the "Worker"
for a period of ....
Name .... City ....
Address ....

THE WORKER
84 A CHURCH STREET
TORONTO — — — ONTARIO

ЧОТИРИ РОКИ НА СЛУЖБІ РОБІТНИЧИХ ІНТЕРЕСІВ У ВОРОЖОМУ ОТОЧЕННІ

ЯК ГІПС ДЕМОНСТРУВАВ З ВЕТЕРАНАМИ

Комуністична партія вже третій раз ставить т. В. Н. Колісника на кандидата до міської ради від третьої варди в Вінніпегу. Чотири роки вислужив вже тов. Колісник в міській раді, де він обороняв інтереси тільки працюючих, борючись сам у ворожім окруженні.

Всіх радних в міській раді в Вінніпегу є вісімнадцять. Та до них є ще один мейор міста. Ніхто ніколи не бачив тих добродіїв на фронті боротьби за робітничі інтереси, хоч там в міській раді є 6 алдерменів від незалежної партії праці, яка вважає себе робітничою організацією. Ці пани приходять перед робітників тільки в часі виборів за голосами. Поза цим їх ніде не видно, головно ніколи не видно їх там, де робітники зводять боротьбу за кусок хліба.

Пару тижнів тому назад безробітні ветерани запросили на свій мітінг лейборитського посла до домініяльного парламенту, містера Гіпса. На тому мітінгу вони таки здорово притиснули Гіпса до стіни і він приобіцяв, що буде боротися, щоб їм дали допомогу. Але обдурені нераз вже лейборитськими гіпсами, ветерани сказали:

— Ми завтра будемо демонструвати від маркет скверу до парламенту і коли ти стоїш за нами, то ставай на чолі нашої демонстрації.

То що ж це відповів Гіпс? Він сказав: демонструйте самі, а я почекаю на вас коло парламенту.

Чому Гіпс не захотів стати на чолі демонстрації ветеранів? Тому, щоб не набрати по голові поліцейськими клобами. А коли мейор міста Веб минулої весни приніс до міської ради законопроект, щоб заборонити робітничі демонстрації, то хто ж не відтримав, як не алдермени з тої партії, що й Гіпс?

І тільки один — одинокий товариш Колісник боровся проти цего. І то боровся не тільки в міській раді, але й поза нею. Коли робітники 6 березня рішили демонструвати від міської ради до парламенту, то вони не просили т. Колісника ставати на чолі демонстрації, але він сам став на її чолі і на його першого напали поліціянти, посіпаки Веба, з клобами.

Що це значить? Це значить, що тов. Колісник, як дисциплінований член справжньої робітничої політичної партії й робітничої класи завжди стоїть в передових рядах боротьби за робітничі інтереси чи то в міській раді, чи й поза нею.

ЗА ЩО ТОВ. КОЛІСНИКА ВИКИДАЛИ З МІСЬКОЇ РАДИ

Ще всім нам в памяті те, як в червні цего року на домагання алдерменів незалежної партії праці Веб закликав поліцію щось двома чи трома поворотами, щоб вона викинула тов. Колісника з міської ради. Це памятає й завжди памятатиме кожний чесний робітник.

За що пани й їхні лейборитські приятелі викидали тов. Колісника? Та за безробітних. За те, що тов. Колісник вніс на мітінг безробітних те, що пани говорять у своїх комітетах про допомогу для безробітних, що говорив лейборит Симпкін. Симпкін заявляв, щоб тов. Колісник відтягнув. Тов. Колісник сказав до нього: коли ти себе рахуєш робітничим представником, то йди зі мною перед робітників на робітничий мітінг тут же таки перед міською радою, а там є тобі докажу, що ти говориш. Колісник хотів, щоб саме робітництво розсудило хто з них прав. Але Симпкін, не дивлячись на те, що вважає себе робітничим представником, сказав: ні, нехай нас судить фашист Веб. А Веб допоміг і поважав Симпкінові на допомогу проти т. Колісника — поліцію.

Отже тов. Колісника викидали з міської ради за те, що він щиро хотів допомогти безробітним, що коли там нічого не міг зробити, то прийшов на масовий мітінг робітництва й розказав, чому він того чи іншого не може зробити. За це якраз й розсердилися на него пани і їхні приятелі лейборити. Вони ненавидять все те, що каже їм тов. Колісник в міській раді, але ще більше ненавидять за те, що каже тов. Колісник про них і їх роботу робітникам на робітничих мітінгах.

Ферлеїв допомагач Павлюкевич десь там на мітінгу в Просвіті казав, що він з Ферлеєм є проти давання допомоги безробітним, бо та допомога спричинить більші податки. Так говорять ніхчемні панські наймити. А чому ті ніхчемники нічого не скажуть, щоб оподаткувати Сіпіара, Сіенара, інші багатющі компанії, які є звільнені від всяких податків? Чому вони не скажуть оподаткувати церкви, попів, що деруть з живого й вмерлого? Та ж оподаткуйте ці багатющі компанії, які мають ці десятки мільйонів вартости майна в самому місті і не платять ані цента податку, та й не треба журитися де місто візьме грошей на допомогу безробітним. Тоді навіть всіх тих, що мають нуждену хатину чи лота можна звільнити від плачення податку і проте гроші будуть.

ЯК БУРЖУАЗНІ ТА ЛЕЙБОРИТСЬКІ АЛДЕРМЕНИ ОБОРОНЯЮТЬ ІНТЕРЕСИ ВІННІПЕГСЬКОЇ ЕЛЕКТРИЧНОЇ КОМПАНІЇ

А що робить міська рада з вінніпегською електричною компанією? Ця компанія просто робить, що хоче. Вона підвищує ціни за їзду стріт карою, не питаючись міської ради. Коли міська рада неначе б то не годиться на таку відвишку, тоді компанія каже, що вона нічого не заробляє на стріт карах і домагається в міської ради інвестигації.

І що ж робить міська рада? Вона визначує 15,000 долярів на інвестигацію? Хіба ж це не сума нас податковцями? Міська рада платить з міської каси 15 тисяч долярів лише за те, щоб довідатися, чи компанія заробляє на стріт карах, чи ні?

І ніхто з лейборитських алдерменів проти цего не протестує. Тільки тов. Колісник, протестуючи сказав: "Коли компанія, яка володіє мільйонами, бажає інвестигації, то міська рада дає на це 15 тисяч доларів. А чому ніколи міська рада не дасть навіть половини тої суми на те, щоб дослідити тяжке положення між безробітними або між тими робітниками, які, не заробляючи на пропиток, живуть з страшною нуждою?"

Чи хоч один з лейборитів підтримав це домагання тов. Колісника? Ні, не підтримав. Зате вони підтримали домагання компанії.

Тов. Колісник стояв за те, щоб ніякої інвестигації не переводити, але щоб місто перебрало від компанії всю міську залізницю, а тоді буде знати й без інвестигації, чи компанія заробляє чи ні. Та на це в міській раді не погодилися, бо це не на руку компанії.

Сталася така цікава історія в вінніпегській міській раді. Десь ще в 1911 році місто зробило … дороги за що … електричну компанію. Компанія зайняла містові за це щось поверх 200 тисяч долярів і всі за це "забули". Як забули й чому забули — невідомо, досить того, що "забули". За це довідався тов. Колісник і почав в міській раді боротися. То от "забудькуватим" алдерменам мусіли погодитися на те, щоб компанія звернула міській 125 тисяч, а щось 75 тисяч таки подарували компанії. І чому українська крамниця не внесе, що такі рабування громадських грошей спричиняє підвищення податків?

Пани в міській раді на даруваннях навіть дуже щасі. Вони щороку дають "гранти" різним буржуазним організаціям, буржуазним спортовим клюбам і т. ін. І ніхто, тільки тов. Колісник, бореться проти цего. Бо ці гроші складають податковці, а коли велика частина тих самих податковців немає роботи, пухне з голоду, то на кусок хліба вони мусять боротися, мусять захищувати поліцейських клобів, поки виборють ту мужденну запомогу. Але Ферлей є за тим, щоб і тої запомоги "даремно" робітникам не давати. Він каже викинути машини і заставити робітників робити руками, щоб вони відробляли те, що їдять. Бачите, який економіст найшовся? Бачите, що може зробити з людьми манджуріковська соціольогія?

Комуністи дають одинокою справедливу пропозицію. Вони кажуть: "Ні, машин не викидати! Машини відобрати від капіталістів і віддати їх робітникам, а робітники тими машинами працюватимуть менше години і проте зроблять добре життя. Тільки божевільна людина може домагатися знищення чи усунення машин. Лихо не в тім, що багато машин, а в тім, що вони в руках капіталістів. Отже не машини викинути, але капіталістів та гнилу ферлеївщину викинути.

Зате тов. Колісник в міській раді боровся, щоб всі міські роботи виконувалися самим містом а не контракторами. Бо контрактори, як посередники між містом і робітниками забирали найбільше грошей у свої кешені. Тов. Колісник в міській раді гостро протестував проти підвищок платні різним більшим урядовцям, а зате домагався підвишки платні всім бідно-плачених міських робітникам та двотижневого їм відпочинку в році з повною платнею.

Ми вже й не згадуємо про сотки дрібних справ, що з ними щодня звертаються до тов. Колісника робітники різних національностей, розуміється, найбільше українських та польських. Тов. Колісник ніколи не питає тих, що до него звертаються, якого вони політичного чи релігійного переконання, чи якої вони нації. Досить того, що вони бідні робітники й він їм дає всякі поради ані тільки може, щоб допомогти в біді та в клопотах.

Тому всі робітники-виборці третьої варди повинні в пятницю 28 листопада як один голосувати одиноко тільки на товариша Колісника, на кандидата на алдермена і одинокого на тов. Біленького, на кандидата на шкільного троста.

Українські і польські агенти на службі в канадійської буржуазії

ЧОМУ ВОНИ КАНДИДУЮТЬ І ВІД КОГО

Бачимо — в сегорічних міських виборах у Вінніпегу самими лише кандидатами з 3-ої варди можна заповнити міську раду. Щось аж дванацять їх тут є, та щей єти на шкільних трустів.

Бачимо — тут зарепрезентовані і різні партії, групи, національні галузі, індивідуальні і т. ін. Це коли дивитися на них отак звершечку. Коли ж колупнете ви їх хоч би пігтем з мізинного пальця, то вже побачите, що з-за тих національних, як це вони себе називають, за індивідуальних кандидатур виглядає брицька фашістська личина буржуазних партій.

От хоч би колупнім отих найближчих до нас — ферлеївців та сендзяківців, та без ніяких теорій звичайним хлопським розумом гляньмо на тих "нових канадійців".

Почнемо з початку.

Не рік, і не два вже комуністична партія ставить своїх кандидатів в міських виборах від 3-ої варди. Обставини все складалися так, що вона номінувала українця. І кожного разу, коли комуністична партія номінувала українського товариша, петлюрівщина усіх мастей і сект лучилася тоді разом з польською шляхтою, хоч ця остання називала їх "гайдамацькі діти" — і номінували свого кандидата.

Так ми бачили. Якимищака — з своїм, Дика — з паром Бобінського — з кулешою Гуменчича з "ендеками". Але одно з тих, що кандидували, а ні ті, що їх номінували, не вірили у їх вибір. Вони зовсім не йшли, щоб бути вибраними. Вони тому кандидували, бо пани їм наказували. А пани наказували, бо тоді комуністична партія ставила своїм кандидатом або т. Поповича, або т. Колісника. Отже мусіли українські агенти різних панських партій ставити "свого", щоб, прикриваючись національними плащиком, розбивати голоси українських робітників.

Все це робилося скрито, замасковано. Про ці плани нічого не говорилося рядовим членам тих католицьких, православних та шаповалівських організацій, до яких вплелювалося за голосами. Їм говорено так:

"Національна справа вимагає: ми не повинні голосувати на чужого, ми повинні свій до свого".

Але свідоміші члени цих организацій, звичайні робітники, питали: коли вимагає національна українська справа, то чому союз з Сендзяком, Гінсом, Блумбергом? І плюнувши на хвіст панським нагаячам, вони голосували на кандидата комуністичної партії.

ЧОМУ МИНУЛОГО РОКУ „НАЦІОНАЛЬНА СПРАВА" МОВЧАЛА

Кожний член і членкиня — робітник і робітниця — православних, католицьких чи шаповалівських товариств повинні запитати своїх лідерів:

— Де ви були, панове, минулого року? Чому ви минулого року не ставили своїх кандидатів? Чи минулого року "національна справа" не існувала?

Кожному членові повинно бути дуже цікаво відповідь на ці запитання.

А ми відповімо зараз: тому лідери петлюрівщини, шаповалівщини та католицизму не ставили минулого року "свого" кандидата, що від комуністичної партії йшов англійський товариш. Тільки тому.

Тоді пани казали своїм наймитам: нема потреби цего року ставити свого кандидата на розбиття голосів українських робітників — агітуйте просто за нашим кандидатом — паном Бері.

Перепрашаю: кандидував Ястремський, але ж його кандидатури ніхто серйозно не брав, міські українські товариства його не попирали. І це якраз цікаве: чому Ястремського не попирали ні православні, ні шаповалівці, а ні навіть ті товариства, до яких він належить? Чому тоді гасло — "свій до свого" — спрова … кандидата? Та тому, що пани міста казали голосувати на кандидата буржуазної партії — Бері.

Хіба ж це не ясно?

А от цего року маємо вже і українських і польських кандидатів. Є вже і Ферлей і Сендзяк, та ще й Павлюкевич на придачу. Чому? А тому, що буржуазія обовязково хоче викинути т. Колісника з міської ради. Тому вона запрягла до роботи Ферлея і Сендзяка.

Перш всего чи будуть вони вибрані? Ніколи в світі. Це дуже добре знають вони самі, це знають і ті, що їх номінували. Але проте номінували.

А скільки всього було праці, скільки ж то було засідань, поки їх номіновано... Поверх двох місяці вовтузилися вони, скликали наради, конференції, номінували одних, проголошували в англійській пресі називиска, потім змінювали, знову скликали конференції, знову номінували, потім ті самі резигнували... Бо й справді ніхто кандидувати не хотів, а пани натискали.

„Чому? Перш всего не було охочих кандидувати й бути футболом між комуністами й буржуазією. Ті, що ще не здеморалізовані до нитки продажною політикою, самі бачили, що вони будуть тільки попихачами в цих виборах і посміховиськом для робітників — рішуче відмовляються кандидувати. Навіть … відмовився.

Тоді спинилися на Ферлеєві, якому сказали: — Що ти маєш до втрати? Політичну честь, чи кареру? Так вона в тебе й так підмочена вже зі всіх боків. Дальше вона вже не загниться не можуть. Бери, добродію Диків парк і марш між людей.

Хочеш програми? Видумай собі. Отже ті, що його номінували навіть жодної програми Ферлеєві не дали. Але про програму скажемо нище.

ФУТБОЛ ДЛЯ ПОЛІТИЧНИХ ГРАЧІВ БУРЖУАЗНИХ І ЛЕЙБОРИТСЬКОЇ ПАРТІЙ

Лідери того табору, який випхав Ферлея, можуть дурити декого, що поставили вони Ферлея без ніякого наказу збоку, а як "щиро-українського кандидата".

Ми спитаємо тих панів-агентів: а з якого боку висилали ви Ферлея в останніх домініяльних виборах на фарми округу Селкирк робити проти тов. Навізівського? Чому ви не послали його в округ Меккензі помагати Свистунові, але послали в округ Селкирк між українських фармерів робити проти Навізівського?

Виясніть це! Обовязково виясніть! Може українські фармері домагалися там Ферлея? Ні, вони проганяли його й Бачинського із мітінгів, викидали їх за двері Укр. Народніх Домів, а ті таки лізли — бо їх пани посилали. Ніяка "національна справа" не вимагала Ферлея в Селкирк.

За ці заслуги Ферлея зараз зроблено "щиро-українським" футболом в міських виборах, яким буржуазія хоче розбити голоси українських робітників. Але українські робітники виросли вже з того, щоб їх дурили такі політичні банкроти, як Ферлей і ті, що за ним стоять. **Ферлей тоді засяде алдерменом в міській раді, як нас на новий рік кусатимуть комарі в Канаді.**

Якраз тоді засяде Ферлей в міській раді. Бо ті, що його номінували, навіть програми йому не дали. Пани таким футбольним кандидатам взагалі ніколи програми не дають. Так без програми вибрався у виборчу дорогу й Ферлей. А виступаючи на мітінгу в Просвіті 16 листопада, розійшовся навіть в програмі із своїм кандидатом на шкільного троста.

Павлюкевич, який думає, що політику пють в аркусу рано замісць кави, промовляючи в інституті Просвіти 16 листопада, чистосердечно признався, що **"ми не хотіли кандидувати, але нас просили"**, а тому й програми у нас нема, хіба **"на цему папірчику пару точок"**.

Ферлей," виступаючи після Павлюкевича, вже "найшов" програму, насмикавши до неї точок з різних партій, бо й своєї партії чорт має.

Ферлеєва "програма" — це звичайна саламаха, при чому перша точка програми каже: **викинути геть машини й вернутися назад до ступи й жорен, а тоді не буде безробіття.**

Це все одно, що сказати сонцеві: досить тобі крутитися в один бік, обертайся в другий, то тоді літо буде зимою, а зима літом.

Як Ферлеєві захотілося вже не вернутися до пятнадцятого смаркача, так не повернути вже сучасного віку машин до ступи й жорен. Навіть коні сміялися б, коли б їм такі байки оповідати, а у Ферлея це перша точка програми.

Друга точка:

"Відповідна допомога для безробітних" — що це за **"відповідна"**? Веб, наприклад, уважає, що відповідна допомога для безробітних — це поліцейські клоби. Що "відповідну" допомогу Ферлей ділить на трое між домініяльним, провінціяльним та муніципальним урядами. Це певно тому, щоб безробітний навіть не знав, де йому цеї допомоги шукати.

"Асекурація робітників на випадок безробіття". — Для Ферлея безробіття — це лише **"випадок"**. Для него це не є стала, невмолима зараза капіталістичного ладу, але випадок — от просто такий самий випадок, як і те, що Ферлея випадково зроблено кандидатом. Ферлеєві повилазило певно й він не бачить, що той **"випадок"** вже тягнеться в Канаді стало кілька років й далі зростає.

Отже, Ферлеєва програма каже, що "на випадок безробіття" треба асекурувати робітників. А чиїм коштом? — Забув сказати. Вдавився. Бо то якраз в цему й розходиться — хто має ту асекурацію платити: ті робітники, які немають цента за душею на кусок хліба, чи ті визискувачі, що виссали з робітника останні соки?

Ферлей про це "забув". Такий то "випадок" з його програмою.

Інші точки програми то Ферлей просто понасмикував з різних партій, навіть в комуністичної дещо "позичив", а в Дика узяв парк. Так, навіть Диків парк встромив у свою програму.

І це після того, як його партнер Павлюкевич заявив, що вони не мають програми, що безробітним він нічого не обіцює, бо коли давати безробітним допомогу, то це буде тягарем для податковців, що допомоги не варто давати безробітним, бо вони навмисне зїхалися до Вінніпегу і т. д.

Це тільки свідчить, що викидаючи цих своїх футболів на виборчу площу, буржуазні політиканы забули їм наказати, щоб вони обидва порозумілися між собою та бодай однаково брехали. А то один до ліса, а другий до біса.

„НОВІ КАНАДІЙЦІ" ІЗ СТАРИМИ ГРІХАМИ

Коли пани міста сказали "братам" українцям і полякам, що Колісника треба повалити, то вони спочатку відбували конференції спільно й хотіли вже виступати спільно, як в старі часи, за часів Дика. Але побачили, що тепер це не вигідно — спільно рішили, щоб робити окремо. Це так би сказати: дві голові, а одна думка. Сказано — зроблено. Спільний фронт проти т. Колісника, тільки двома дорогами. Ти, мовляв, відберай у него голоси українців, а я польські.

Програма Сендзякова куди нища за Ферлеєву. Найголовніша точка Сендзякової програми та, що він земляк Падеревського, хоч на пяно не грає. Друга, що він вчився на інжинера, а став лікарем. Третя — що він є проти комуністів, бо вони "не надаються своїм характером для канадійців", і що через комуністів "втікає індустрія з Вінніпегу" (певно та, що Веб привіз).

Остання точка — як Ферлей, так і Сендзяк, зараховують себе до "Ню канедіянс", хоч від обох них вже тхне моцрохом. Таку новинку, звичайно, викидають на смітник.

Розходження між Ферлеєм і Сендзяком є тільки в одній справі. Сендзяк є за тим, щоб індустрію затримати у Вінніпегу геть з машинами, а Ферлей є за тим, щоб її викинути, і щоб все знову робити руками.

За те обидва вони стоять, щоб виставові будинки побудувати на старій площі — цікаво, звідки ті "нові канадійці" знають про такі старі діла?

Із свого боку ми до тої точки програми них "нових канадійців" додамо: побудувати, обовязково побудувати оту виставу у Вінніпегу і першими експонатами на цій виставі виставити Ферлеєву й Сендзякову виборчі програми.

На закінчення моє слово до виборців північного Вінніпегу таке: скажіть цим "новим канадійцям" нехай вони трохи подстаріються, на них не голосуйте і голосів своїх не марнуйте. Невже ж би ви так низько цінили свій голос, щоб віддати його цим політичним блазням?

Ні, бігме не робіть цего!

В пятницю, 28 листопада йдіть усі до голосовання й всі, як один голосуйте одинково на:

В. Н. Колісника, кандидата на алдермена до міської ради!

А. Біленького, кандидата на шкільного троста!

Пантелеймон Куркуленко.

ПЕРЕДВИБОРЧИЙ МІТІНГ МОЛОДІ

— відбудеться —

У ВІВТОРОК, 25-ГО ЛИСТОПАДА 1930 Р.

ROOM 204 BON ACCORD BLOCK (Logan & Main)

Промовлятимуть кандидати Компартії і другі партійні і комсомольські промовці. Взиваємо робітничу молодь прийти як найчисленніше.

ВИБОРЧІ МІТІНГИ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ У ВІННІПЕГУ

В цій виборчій кампанії Комуністична Партія вже відбула багато мітінгів у школах. Тут подаємо лісту тих мітінгів, що відбудуться протягом останнього тижня кампанії, й закликаємо всіх робітників прибути на них та привести своїх товаришів робітників. Спеціально апелюємо до всіх жінок робітниць, щоб вони приходили на мітінги і вчилися, як брати активну участь в політичнім житті робітників.

ВАРДА ПЕРША:

ВІВТОРОК, 25 ЛИСТОПАДА — ALEXANDRA SCHOOL (Edmonton and St. Mary's)
СЕРЕДА, 26 ЛИСТОПОДА — LA VERENDRYE SCHOOL (Jessie and Lilac)

ВАРДА ДРУГА:

ПОНЕДІЛОК, 24 ЛИСТОПАДА, PINKHAM SCHOOL (Alexander and Ellen)
ВІВТОРОК, 25 ЛИСТОПАДА — VICTORIA-ALBERT SCHOOL (William and Ellen)

ВАРДА ТРЕТЯ:

ПОНЕДІЛОК, 24 ЛИСТОПАДА, SIR SAM STEELE SCHOOL (Nairn Avenue)
ПОНЕДІЛОК, 24 ЛИСТОПАДА, FLORENCE NIGHTINGALE (Shaughnessy and Pritchard)
ВІВТОРОК, 25 ЛИСТОПАДА — ELMWOOD SCHOOL (Talbot, East of Montcalm)
ВІВТОРОК, 25 ЛИСТОПАДА — MARGARET SCOTT SCHOOL (Alfred and Arlington)
СЕРЕДА, 26 ЛИСТОПОДА — RALPH BROWN SCHOOL No. 2 (McGregor and Mackray)
СЕРЕДА, 26 ЛИСТОПОДА — ST. JOHN'S TECHNICAL (Machray and Salter)

ВСІ МІТІНГИ ПОЧИНАЮТЬСЯ В ГОДИНІ 8-ІЙ ВЕЧЕРОМ.

Увага! Цего ви не смієте пропустити!

ПОДАЄМО ДО ВІДОМА РОБІТНИЦТВУ МІСТА ВІННІПЕГУ Й ОКОЛИЦІ, ЩО

В НЕДІЛЮ, 23 ЛИСТОПАДА, В ГОДИНІ 2.30 ПОПОЛ.

В САЛІ УКР. РОБІТНИЧОГО ДОМУ

— ВІДБУДЕТЬСЯ —

МАСОВЕ ВІЧЕ

Тов. І. НАВІЗІВСЬКИЙ

ПРОМОВЛЯТИМЕ НА ТЕМУ:

ЩО Я БАЧИВ В РАДЯНСЬКОМУ СОЮЗІ

ТОВ. І. НАВІЗІВСЬКИЙ ЩОЙНО ВЕРНУВ З РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ, ДЕ ВІН ПЕРЕБУВАВ ТРИ МІСЯЦІ, ВІДВІДАВ БАГАТО ФАБРИК, РІЖНИХ ІНСТИТУЦІЙ ТА ПРИГЛЯДАВСЯ ЖИТТЮ ПРАЦЮЮЧИХ ТА СОЦІЯЛІСТИЧНОМУ БУДІВНИЦТВІ.

ПРИХОДІТЬ ГРОМАДНО НА ЦЕ ВІЧЕ! ПРИХОДІТЬ НА ЧАС, ЩОБ НЕ ВТРАТИТИ ПОЧАТКУ.

Лісові і Фармерські Робітники!

ВАШІ УМОВИ ПРАЦІ Є ЗАСТРАШАЮЧІ!

ЛИШЕ БОЙОВЕ ОБЄДНАННЯ

В ІНДУСТРІЯЛЬНІЙ ЮНІЇ ЛІСОВИХ І ЗЕМЕЛЬНИХ РОБІТНИКІВ

(Секції Воркерс Юніті Ліг оф Кенада)

ДАСТЬ ВАМ СПРОМОГУ БОРОТИСЯ З БОСАМИ НА МІСЦІ ПРАЦІ. ВСТУПАЙТЕ ДО ЮНІЇ ТЕПЕР!

ЮНІЙНИЙ ОФІС:

ROOM 206½ BON ACCORD BLK.
(Cor. Logan Ave. and Main St.)

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ, ЧИТАЙТЕ Й РОЗПОВСЮДНЮЙТЕ СВОЮ ПРЕСУ

яку видає одиноке в Канаді українське РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКЕ ВИДАВНИЧЕ Т-ВО і яка служить тільки інтересам робітників і бідних та середніх фармерів!

Коли Ви вже читаєте свою пресу, то обовязком Вашим є подбати, щоб її передплачували й читали Ваші сусіди, знайомі та товариші й товаришки по праці. Бо тільки робітничо-фармерська преса видається за гроші робітників і фармерів, тільки вона широко відкриває свої сторінки для вислову своїх думок трудящим масам, тільки вона викриває всі злочини, які поповнює кляса визискувачів над трудящими Канади й цілого світа.

Найширші й найдокладніші інформації з поля класової боротьби, з подій у цілому світі Ви найдете на сторінках робітничо-фармерської преси. Тільки на її сторінках Ви маєте спромогу писати про всі тяжкі переживання працюючих. Тільки вона дає Вам вказівки і поради, чому працюючі повинні організуватися й боротися за визвіл з капіталістичного визиску.

Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство видає такі газети й журнали для робітників і фармерів, для трудящого жіноцтва та молоді:

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ" — виходять три рази на тиждень по шість сторін. Передплата: $4.00 на рік, а $2.00 на півроку.

"ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ" — виходить раз на тиждень по вісім сторін. Передплата: $2.00 на рік, $1.00 на півроку.

"РОБІТНИЦЯ" — журнал для трудового жіноцтва, виходить два рази на місяць. Передплата: $1.50 на рік, 80 ц. на півроку.

"БОЙОВА МОЛОДЬ" — журнал для робітничої і фармерської молоді, виходить раз на місяць. Передплата: 50 центів на рік.

Ці газети й журнали Ви повинні передплачувати, читати й поширювати. Замовляйте їх, або одну з них таки негайно! Передплату засилайте до:

THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASS'N
Cor. Pritchard Avenue and McGregor Street
WINNIPEG — MANITOBA — CANADA

ГОЛОСУЙТЕ НА КОМУНІСТИЧНИХ КАНДИДАТІВ

КОМУНІСТИ І ПУБЛИЧНІ ШКОЛИ

Школи пристосовують для капіталістів невільників з дітей робітничої класи. — Голосуйте проти цього!

Шкільна програма Комуністичної Партії надрукована в минулім бюлетені. Компартія ставить кандидатів на шкільних трестів в кожній варді з ціллю вибрати комуністів до шкільної ради, де вони виступали би в обороні робітників.

Буржуазія веде школи так, щоби навчити в них робітничих дітей бути покірними наємними рабами. Помимо твердження "визовувачів", що школи існують для виховування горожан в інтересі публичного добра, факт остається, що шкільна ціль капіталістичної науки є усунути з умів дітей всякого духа бунту, а втовкмачити їм думку, що їх "успіх" в житті залежатиме від того, на скільки вони можуть поступати в використовуванні своєї ближнього.

В канадійських школах, про які чуємо часто гордо звані "формани", находяться діти робітників, які відчувають голод зараз безробіття та браку достаточної поживи, одягу і т. д. На цьому місці хотіли би згадати ще про таких дітей, які не можуть ходити до школи, бо не мають обуви. Це є рідка заява. Велика часть зубожілих є заховано і школи не виходить на світло дня. Тільки відчас масових демонстрацій устроюваних "Федераційним Бюджетом" приходить способом збирання фондів на вспомагання убогих.

Майбутнє робітничих дітей мусить лишатися ... робітничого руху. Цих дітей не можна позишити на ласку капіталістичних "визовувачів". Цих дітей треба вчити, що їхнє місце є в робітничому русі, а їхня задача є боротися разом з своїми батьками проти насильства капіталістичної господарки.

І школи можна зробити предметом класової боротьби. Програма Компартії має кілька точок, які виражають інтереси пролетарських дітей, як і їх родичів. Безплатна лікарська поміч, усунення всякого імперіялістичного навчання, так ділом як думками; усунення всяких форм релігійного навчання (це є справа приватна, яка повинна бути в руках самих родичів), зменшення кімнатних клас до 25 учнів та усунення теперішнього переповнення, яке робить з них в нинішнім часі одні з точок, за які комуністичний представник в шкільній раді буде боротися.

Справа навчання робітничих дітей є справою громадської школи і робітничо-фермерського уряду. Тільки в таких школах діти робітників навчаться праці для загалу, а не для особистого зиску. Там дізнаються вони про наукові правди життя та не будуть закаламучені і заплямлені забобонами та неправдою.

В міжчасі однак робітники мусять заняться цею справою так як вона нині мається.

ГОЛОСУЙТЕ НА КОМУНІСТІВ І ЗА ОБЄДНАННЯ ВАШИХ ДІТЕЙ З РУХОМ ПРАЦЮЮЧИХ!

Там зараз клопочуться над тим, щоб дістати добіть робітників до праці і тим способом зарадити величезному зростові недостачі і рільництва. Ті робітники, які тимчасово находяться часом без праці, дістають від свого уряду повне утримання. Що ми бачимо в капіталістичнім світі, в Канаді, у Вінніпегу? Щось цілком противного. Тут інтереси робітників, їх життєві потреби, мусять уступати перед зисками індустрії. Безробіття з кожним днем стає більше і воно остане постійним капіталістичним явищем так довго, як довго існуватиме капіталізм. Тут робітників бють і арештують, коли вони пробують боротися за допомогу. А коли вже панські агенти змилосердяться і дадуть робітникам допомогу, то вона складається з тікетів на їду і зогнилої гросерії на суму $10.50 місячно.

Маси канадійських фармерів находяться зараз в такім безвихіднім положенні, як і робітники в місті. Буквально, міліонери примирають з голоду. Бідні фармері находяться зараз на ласці банкирів і мортгеджових компаній. Їх викидають з фарми за довги. В Радянськім Союзі рільництво дуже зреорганізоване на базі соціальної праці при помочі найновішої машинової техніки і тим самим підносять життєвий уровень сільського населення на найвищий степень в цілім світі.

Це є та країна, товариші робітники, проти якої звернені є всі атаки і гидка ненависть капіталістичної преси. Нам ясно, чому воно так є. Країна, яка існує для робітників і якою правлять робітники, країна в якій проценти і зиски для капіталістичних бондголдерів є незнані, де фабрики, майни і земля належать до працюючих, не може надіятися нічого иншого тільки ненависти зі сторони тих, які сидять на наших плечах і тягнуть з нас зиски.

Що це має спільного з муніципальними виборами? Багато! Ми не сміємо оминути найменшої нагоди, ми повинні доложити всіх старань, щоб пояснювати робітникам систему в Радянськім Союзі. Ми повинні голосити потребу оборони цеї батьківщини світового пролетаріяту від імперіялістичного нападу. Ніхто не знає, коли саме кинеться бомбу. Обовязком робітників цілого світу є крикнути: Хай живе Радянський Союз, країна трудящих! Боронiть Радянський Союз! Хай згинуть імперіялістичні бандити, які хочуть його знищити!

РЕДАКТОРИ "УКР. ГОЛОСУ" НАСМІХАЮТЬСЯ НАД БЕЗРОБІТНИМИ

Як петлюрівщина та фермерщина ставиться до безробітних.

В останньому числі "Укр. Голосу" на першій стороні вміщено "новинку", в якій оповідається, що якийсь там "милосердний" пекар в Ню Йорку Ісидор Висоцький сказав спекти 800 боханців хліба й роздати їх безробітним. Він обійшов всюди, "де люди ломлять двері, домагаючись праці", однак хліба не хотіли брати — "заледво роздав 60 боханців". Потім "вдався в найубогіший дистрікт, але й там лише з трудом находив охочих брати дарований хліб". Коли якійсь бідній жінці, що має велику родину, сказав "бери хліб оберемком", то жінка відповіла: "Не треба, що варт хліб без масла?"

Отак "намучився" отой пекар і вернув до дому з 450 боханцями хліба, бо немав кому їх роздати "і рішився їх розпродати".

Прочитавши отаке, певно не один скаже: здалося й редакторам піти на збадання до психіятора, бо певно, що в їхніх головах щось не гаразд.

Кожний дуже добре знає, що коли б в першому-лішному місті, от хоч би й у Вінніпегу, зовсім не було безробіття, щоб навіть люди були ситі й мали за що купити їди, то проте коли б якась пекарня проголосила, що вона завтра роздасть кілька тисяч боханців хліба безплатно, то вже коло неї стояв би хвіст на кільканадцять блоків, а в тому хвості стояли б і самі редактори "Укр. Голосу".

Але тут йде мова про місто, що має сім мільйонів населення, про місто, де поруч себе панує неувине багатство й найстрашніша нужда, яку тільки може людина собі уявити.

Зараз же, в часі страшної економічної кризи, в Ню Йорку є кількасот тисяч безробітних, що цілими днями вистоюють в довжелезних хвостах коло різних установ, де їм за цілий день стояння вдається часом дістати кусок хліба чи копик гарячої води. Зараз в Ню Йорку, як і в кожному великому місті, робітники троються отою зогнилою поживою, яку голодні вибирають з "гербідж кенів" по бек-лайнах.

А петлюрівські недолюдки пишуть, що якийсь там "дуже добрий" чоловік спік 800 боханців хліба для голодних і навіть половини не міг роздати. Роздати даремно не міг і рішив продати. Люди не хотіли брати хліба, бо хліб без масла нічого не варта. Ну, а хіба ж той продавець продає хліб з маслом? Чи коли [illegible] пекар природає хліб, то додає до нього й масло?

Ні, розуміється, що ні. Редактори "Укр. Голосу" знають, що вміщена ними новинка — є звичайна брехня, подла клевета на безробітних. Адже ж зараз в Ню Йорку буржуазія дійшла до того, що щоб не давати безробітним допомоги, то заставила їх продавати на вулицях яблука. Видає безробітному бакс яблук, визначує ціну й що безробітний заробить — це й його. Тисячі безробітних стоять отак на вулицях Ню Йорку й продають яблука, щоб заробити хоч кілька центів на кусок хліба.

А редактор "Укр. Голосу" каже нам, що якийсь там чоловік не міг хліба роздати. Це є нічого іншого, як тільки подлий глум гнилої петлюрівщини над голодними безробітними.

БЕЗРОБІТНІ!

ВСТУПАЙТЕ ДО МАНІТОБСЬКОГО ТОВАРИСТВА БЕЗРОБІТИХ

(Співй Воркерс Юніті Ліг оф Канада)

СТАВАЙТЕ ЧЛЕНАМИ ОРГАНІЗАЦІЇ БЕЗРОБІТНИХ І ПРОДОВЖАЙТЕ БОРОТЬБУ ЗА ПРАЦЮ АБО ПОВНЕ УТРИМАННЯ!

ВАША СИЛА ЛЕЖИТЬ У БОЙОВІЙ ОРГАНІЗАЦІЇ!

Мітінґи відбуваються кожного вівтірка в год. 2.30 попол.

MEETINGS EACH TUESDAY AT 2.30 P.M.

ROOM 204 BON ACCORD BLOCK

(Cor. Logan Ave and Main St.)

ПЯТИРІЧНИЙ ПЛЯН СОЦІЯЛІСТИЧНОГО БУДІВНИЦТВА В ПРАКТИЦІ

Коли капіталізм означає злидні, то соціялізм для робітників є всім.

Пятирічний плян соціялістичного будівництва в Радянськім Союзі, з якого своїм часом капіталістична преса в світі сміялася і кепкувала, буде скінчений на протязі чотирох років.

З огляду на успіх пятирічки і на зріст радянських експортів, які уможливлюють спроваджувати до Радянського Союзу машинерію з-за кордону, ненависть капіталістичного світу проти цеї великої країни зростає і небезпека атаку стає щораз грізнішою. Канадійський консервативний уряд, який найшовся в безвихіднім положенні відносно ринків збуту на канадійські товари, стає в переді ряду на світову скалю широкої протирадянської агітації. Бенет, якого поміркували такі джинґоісти, як Веб у Вінніпегу, є великим ворогом Радянського Союзу і можна надіятися, що він доложить всіх сил, щоб причинитися до повалення Радянського Союзу, головно зараз, коли радянська пшениця, якої кошти продукції на великих модерних фармах виносили 30 ц. на бушелеві і тому вона може успішно конкурувати з канадійською пшеницею, яку випродукували зубожілі фармери.

Для робітників міста Вінніпегу мусить стати ясним, що країна, яка викликає таку ненависть зі сторони капіталістів, є країною, якої принципи цілковито противляться капіталістичним принципам з усіма їхніми злиднями та руїною, серед яких опинилися зараз робітники рілі і фабрик.

Пятирічка, яка означає будівництво індустрії і модерних колективних фармів на велику скалю, означає також і те, що життєвий уровень робітників буде підноситися. Заробітна платня в капіталістичних державах обнижується — заробітна платня в Радянськім Союзі підноситься в 75 процент при закінченні цього пляну.

Безробіття в Радянськім Союзі дістало ліквідоване

ВИБОРЧІ ІСКРИ

Алдермен Симкін дуже гордиться Вінніпегом. Його груди хвилюють з радости, коли він подумає про факт, що допомога, яку дістають безробітні в цім місті, є ліпшою, як в будьякім другім місті. Він стає досить монотонним... [illegible]

Недавно на мітінгу в Деніл Мекінтайр коледжієт він дуже вздостнився на саму згадку, що найкраща система допомоги в Канаді має бути предметом такої шкідливої агітації зі сторони комуністів. В цім він цілком подібний до "Фрі Прес". Він уявляє собі, що всі безробітні робітники, які домагаються щось трохи більшого, ніж тікетів на їду, є всі комуністами.

На згадку про те, що "тут міська рада є критиковано більше, ніж будь инде", його заливають сльози. В дійсности, це слабі! Голова комітету допомогового безробітним ніяк не може помістити собі в голові, як безробітні можуть робити щось іншого крім того, щоб приймати медицину, як вибита собака.

"Речник праці", собто алдермен, стає часами таким поболаним, що він стоїть на переді руху викидати комуністичного алдермена за нарушення гідности (!!) міської ради і за те, що він висилає свою думку в такім неспокійнім місці, як Маркет Сквер.

Вірте або не вірте — то безробітні робітники у Вінніпегу одержують ту бідну допомогу тому лише, що вони провадили ту "шкідливу агітацію" на перекір добробутові податковців, яким мотивується Симпкін, той знаменитий провідник кооперативного добробуту, в якім він правдоподібно уможе занити пост разом з синтим Вудсвортом.

*

Джеймс Біті зістав признаний винним в "незаконнім зібранні". Тому, що він був активним в русі безробітних і мав відвагу вести голодних робітників, щоб вони побачилися з мейором, який поширов дуже магіка Бенета, за те його поліція немилосердно збила, опісля оскаржено його за викликання бунту і за незаконне зібрання. Зараз він очікує засуду.

Це є перший. Але за ним будуть другі. Іншому робітникові закинено те саме і він має ставати перед суд за те, що відмовився вступити з ходника, коли поліція казала йому це зробити.

Час вже, щоб робітники міста Вінніпегу зробили кінець цьому переслідуванню робітників через те тільки, що вони боряться і не хочуть гинути з голоду. Біті признано гонорово винним тому, що він заняв передне місце і відважно від своїх товаришів в боротьбі проти капіталістичної нужди і злиднів. В очах робітників він всюди буде признаний за невинного і вони будуть ним гордитися.

Час вже, щоб робітники зорганізували свої оборонні гуртки, які не піддадуться перед палками і блекджеками панських наганячів. Вже час, щоб Незалежна Партія Праці, яка оправдує засуд Джімі Бітого і яка домагається, щоб поліція патрулювала сити год, осуджено раз назавжди як соціял-фашістську машину, якою вона в дійсности є.

ПОТРІБНА ДОПОМОГА

Комуністична партія не дістає "червонців" з Москви, ні також не фінансує своєї роботи жертвами від босів. Вона фінансує свою роботу скромними жертвами робітників. Члени і симпатики партії жертвують щиро з своєї мізерної платні, щоб збудувати сильний провід визискуваних.

Виборча кампанія, яка дає партії нагоду ширити слово класової боротьби, коштує гроші. Для тих робітників, які постійно поширюють кошти таких кампаній, стає вже не також. Криза, яка спричинила обниження заробітної плати, злидні і безробіття, збільшила тягар покриття коштів виборчої кампанії.

Тому ми відзиваємося до тих робітників, які годяться з нашою роботою, щоб вони жертвували, що тільки можуть, щоб злекшити цей тягар і покрити кошти виборчої кампанії. Ми розуміємо також положення робітників, але ми є примушені звернутися до них за допомогою. Висилайте свої жертви без огляду на те, які малі вони не були-б до:

THE ELECTION COMMITTEE
Communist Party of Canada.
P. O. Box 3671, Station B,
Winnipeg, Man.

ПОЛІЦІЯНА КОМІСІЯ НЕ ДОЗВОЛИЛА БЕЗРОБІТНИМ НА ПОХІД

ЩЕ ОДИН ОДКАЗ "СВОБОДИ СЛОВА І ЗБОРІВ." — ПРИХОДІТЬ В ПОНЕДІЛОК ПО ПОЛУДНІ НА МАРКЕТ СКВЕР І ПРОТЕСТУЙТЕ!

Манітобське Товариство Безробітних звернулося до поліційної комісії у Вінніпегу за дозволом на похід до парляменту в четвер, 20 листопада, щоб переговорити з провінціональним урядом і в той сам час представити справу безробіття перед народні маси.

Зроблено аплікацію і було скликане засідання поліційної комісії для обговорення її. Після першого засідання комісія зажадала повного стейтменту від безробітних, з яких причин робиться похід. Коли написано лист, в нім подано ці причини, комісія зібралася знову й відкинула аплікацію.

Ясним є, що лише безробітних трактують у цей спосіб. Салвейшен армі, бой-скавтів, "локіс" і їм подібних не вітають, а не віддають інквізицій, як це було з безробітними.

Цьому треба покласти край!

Це є визовом кожного робітника, безробітного чи працюючого! Цей виклик муситься зняти з уст робітників солідним протестом усіх пролетарів!

Алдермен Флай з незалежної партії праці є членом поліційної комісії, гідне місце для чоловіка, що очорнював демонстрації безробітних минулого літа. Його становище в цій останній події ще не відоме. Не буде несподіванкою для безробітних, як він голосував проти їхньої аплікації.

В протестаційнім мітінгу, що відбудеться слідуючого понеділка на Маркет Сквер в 2-ій годині по полудні, повинні взяти участь усі робітники, робітниці й молоді робітники, що зможуть туди прибути! Хай вінніпегська поліція та її комісія побачуть, що їхні тиранії не проходять без відповіді!

ПРОТЕСТУЙТЕ!

ПОЛІЦІЯНА КОМІСІЯ ВІДМОВИЛАСЯ ДАТИ ДОЗВІЛ БЕЗРОБІТНИМ НА ПОХІД ДО ПРОВІНЦІОНАЛЬНОГО ПАРЛЯМЕНТУ.

МАСОВИЙ ПРОТЕСТАЦІЙНИЙ

МІТІНҐ

— відбудеться —

В ПОНЕДІЛОК, 24 ЛИСТОПАДА

НА МАРКЕТ СКВЕР

В 2-ІЙ ГОДИНІ ПО ПОЛУДНІ

ПРИХОДІТЬ НА МІТІНҐ І ПОКАЖІТЬ СВІЙ СПРОТИВ ДО ЦЬОГО "ДЕМОКРАТИЧНОГО" ВЧИНКУ!

Манітобське Товариство Безробітних.

ВСТУПАЙТЕ ДО КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ!

Не досить голосувати на комуністів — треба ставати в їх ряди і будувати партію.

Комуністична партія є партією робітничої класи, без неї не може бути мови про соціялізм. Ціла історія робітничого руху показує нам, що без сильного централізованого керівництва, всяка мова про перебрання влади пролетаріятом є [illegible].

Комуністична Партія Канади росте з кожним днем. Через останніх кілька місяців гострої депресії і масових злиднів багато робітників стали членами партії і зараз беруть активну участь в її роботі.

Боротьба робітничої класи за соціялізм поширюється і стає з кожним днем ширша в тій самій мірі того, як будуться і розвиваються комуністичні партії.

Перед робітниками Канади стоять великі завдання. Потреба організування сильних юній серед неорганізованих робітників є зараз більша, як будькоми перед тим. Треба негайно постаратися, щоб безробітних робітників і тих, які працюють, обєднати в одну солідну громаду. Муситься збудувати Воркерс Юніті Ліг, яка буде бойовим осередком робітничого руху і яка буде стояти в опозиції до корупційного Трейдс енд Лейбор Конгрес та Всеканадійського Конгресу Праці.

Коли ми будемо мати сильну комуністичну партію, яка буде мати за собою вплив широких працюючих мас, тоді ми успішніше будемо поборювати реакційну політику НПП та її реакційний провід.

Товариші робітники! Коли ви вірите в наші принципи і в нашу програму класової боротьби, то виповніть слідуючу аплікаційну форму, зашліть її на вище подану адресу і станьте членом партії вашої класи.

АПЛІКАЦІЙНА ФОРМА

Я, нижче підписаний, годжуся з принципами і програмою Комуністичної Партії Канади, прирікаю бути активним в її рядах і повинуватися її рішенням і тому вписуюся в її члени.

Імя ....

Адреса ....

Зашліть аплікацію до:

**P. O. Box 3671, Station B.
Winnipeg, Man.**

ЗАМАХ НА ПОЛІЦИЯНТА.

"Львовські Курієр Поранни" з 25 жовтня пише:

Дня 20 жовтня поліціянт Щепан Лялота з постарунку Сохатин ужив в громаді Пйонткова карабіну проти Йосифа Коцої з Гарті, пов. Бжозв, який в часі легітимування кинувся на поліціянта щоб його роззброїти. Поліціянт вистрілив два рази, але без успіху. Ведеться слідство.